

כידון וזירמת החכמים שלו * המין המטורף

ובנקי הזרע של הדוד אוסוולד * מיתולוגיה עתידית

נוסח פארמר * מכוונת הילודה ומילחמת המינים של הלל דמרון

מיוחד של כידון. בינתיים במקביל, במערב גרמניה, חושף מואב בפרק עולם משופר של סדר ואיכות, כנופיה של שרידי הרייך השלישי, שהם שולחי הטירוריסטים אשר ביצעו את הטבח בלוד בעזרתו של מועמר קדאפי.

מלאך שחזר בסיני הוא פרק המביא את סיפור אהבתם המורה של כידון ושל אנג'לה במיתקן סודי של צה"ל. אהבה מזוהה, שבמהלכה חש כידון, "גידהם לשיצמת הרעב לאיבת אשה שנצטבר בגופו, ויותר תמה על הרעב הגדול שלה...". כאשר אנג'לה אומרת לו לבסוף, כנדרש ברומן גנטי שזכה: "כן, גנראל שלי, על אגרת האחרונה אני מתערבת אתך, שאתה ואני יחד, אנחנו צירוף גנטי פנטאסטי...". גנטיקה אי לא גנטיקה — האהבה בין הגנראל הישראלי למחבלת כהת העור — מבלבלת.

בפרק ליצים אחזים בעצים ומכים בגני צים מואב סיפור שאינו כלל לעניין הגנטי, ובו ביקורם של כידון ונהגו סמי במושבה היהודית בארצות-הברית, כאשר סמי משגל את אמו של העתונאי ברני: "סמי, אל תאמין לה. התחנתים שלה בוערים וכמה שלא תדפוק אותה, זה לא יבכה אותם." בינתיים חושף בארץ העיתונאי ברני את שני תיקיו של כידון: הסתאבות המהפכות חוק ממשיכי הדרך. ובשובו של כידון ארצה, נרקמת התוכנית, שאנג'לה המעוברת רת בזרעו של כידון, תצטרף לבני-לוחיינו של נשיא אפריקאי העומד לבק בישוראל — תפיץ את ילדיו הגאונים של כידון ביבשת השחורה, ותעלה את איכות הצופן הגנטי של תושבי יבשת זו.

כאשר הנשיא מבקר בארץ, הוא פוגש ליד עין-גדי בצעירה יהודיה אמריקאית שהוא מתאהב בה: "כן תלדי לי, ואפריאל ייקרא שלך." (אפריקה + ישראל = אפריאל). הנשיא האפריקאי מוכן לעיס קה שמציע לו כידון: "כני גרל בארצך, וכמו אביו הכידון יהיה, ניכור והכפ ועדין נפשי." נהגו של גנראל כידון אף מספר בדיחה לנשיא האפריקאי: "בזמן שהגנטיים אנפו את הבנות שלנו, אנחנו גנבנו מהם את כל הגנים הטובים שלהם. מכחינה דארוויניסטית, צחק מן הרעיון של החד-בעוד הנשיא מתלהב מן הרעיון של החד-רת הגנים ההדויים לבני עמו: "למה לחכות לאנאם? למה לא להעביר באופן מפורד גנים טובים מגזע אחד למשנהו?... לקנות את הגנים הטובים שצברתם אתם היהודים..." ואף מוסיף כי "ילדם של אנג'לה וכידון יולדו לגדולות. מנהיג גדול יהיה, ככנס של המלך שלמה ומלכת שבא, שהקים שרשלת מלכים אירי...".

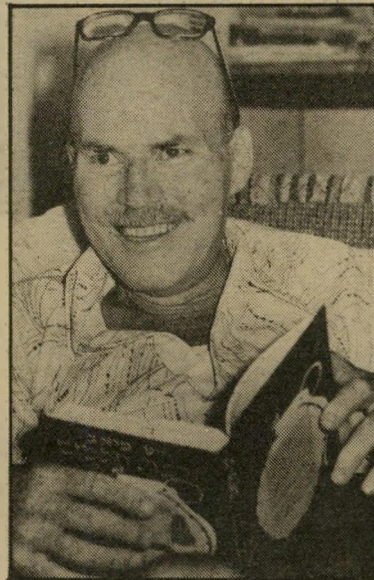
לבסוף כאשר עוזב הנשיא האפריקאי את ישראל, הוא מבריק עימו את אנג'לה כאשר שבועון דמוי העולם הזה חושף את קצה מזימתו של כידון: "ישראל החדשה" הוא שבועון מצוייר, שאחד מחיביו הוא עריפת ראשיהם של קצירי צבא... כתבו של השבועון, עוזי אלון, מגלה כי "מדובר בכרטיס צעירה שבארץ רשמי איננה קיימת, ו... כוא נגיד שאני יודע את הקשר שלך אליה..." הסנסציה נגמרת בראיון מיוחד עם כידון בשבועון הנפוץ. בעוד כמה מפרקי זרמת חכמים מחסלים אנשים, מואב רצף תיאור אנטידתי, ביי קורת על מנהג המדינה, על הדמוקרטיה ושאר עניינים מאוד בלתי גנטיים.

זרמת חכמים אינו ספר בעל איכויות ספרותיות בולטות, והוא משולל גם את העוצמה של ספר פריעטו של מדען, המי נסה להזויר את האנושות מפני העוצמה שבפיצוץ הצופן הגנטי. זרמת חכמים הוא ספר שגודל הפרטים המדעיים-גנטיים עולה ורצון המחבר להביא את השקפות חולמו השונות בפרטים עד לאין סוף מאידך.

היודים?") מתאר את שקדם לטבח ואת הטבח, כאשר כידון לוכד את אנג'לה ומס' לק אותה בסתר מביה-הנתיבות ("אבל המידע שהוציא ממנה יועיל לאין עררד אם האיב יאביו כי מנה לפני שפצתה פיה...") בין נפגעי התקפת-הדמים מצוי עולה מברית-המועצות בשם גרישא קירפיצי'ניקוב, שאשתו נהרגה במהלך הטבח.

קירפיצי'ניקוב היה הסיבה לבואו של כידון לנמל-התעופה ביום הטבח. קירפיצי'ניקוב, מדען המביא מברית-המועצות את כל החידושים הגנטיים, נועד לתרום את חלקו בתוכניתו של כידון. בפרק זה מציג מואב, באופן סכימאטי למדי, באמי צעותו של קירפיצי'ניקוב את כל חלומות-הגדלות הגנטיים של יוסף סטאלין: "ובכך, חבר ציוניסט, הניחשת מה שלח אלי המנהיג הגדול? את זירמתו שלה, ומה אינטימו יותר מנוול לבנכך זה?... ברקתי את הזרמה. מבקד לעדשות הי מיקרוסקופ נראה אנו של המנהיג שורן תאי זרע חיוניים שנעו הנה ושוב, מקשקשים בזנבם הארוך. אפרלו צעיר היה יכול להתכרר בזרמה כזו..." זירמה שיעודה העקרוני היה: "אפשר בהחלט לשמור את זירמתו של סטאלין בהקפאה עמיקה ולהזריק בה את מאות בנותיו ואל' פי נכרותיה... יש לצפות, כי רבים מהזכ-רים ידמו לסטאלין עד ללא הכר, וזו בדיוק מטרתו... תוכנית כזו עלולה להדי לט להוליד, תוך איב-ההמשיכה הדרת, גזע של מיליוני בני-אדם, שבכולם שבעים עד שמורים אחוים מהגנים של סטא-לין..."

בפרק הביקור בחווה לגנטיקה חקלאית (עיטוק שרם מואב התמחה בו בעבר, בעיר קר בייצור של דגי קרפיון התואמים בגודלם לשולחנות יום שישי של יהודים) מתואר מיפגש בין כידון והפרופסור התמחוני יוסף רביניצ'יק, הנרתם לפרויקט הי

גנטיקאי-סופר מואב אפריקה + ישראל = אפריאל

ברני סוניה פסטרינק, גינקולוגית הי מתמחה בהפלות ובהזרעה מלאכותית ("אחר-הצהריים הפילה את נכדו זיל, כי טרם נולד, של מנהיג מיפלגה רתית הידוע כהתנגדותו הקיצונית למתן גושפסקה חר' קית להפלות מלאכותית...")

הפרק השני, הבוקר שלפני חושף את דיוקנו של כידון, המנסה להתחמק מתוך "מעגלי נירת סגורים" ושואף להעניק מימד של דמיון למערכת הצבאית. הפרק השלישי הטבח בלוד (מדוע כל מטורפי העולם מצצאים פורקן לשיגעונותיהם ברצה

מקור

רם מואב

הגנטיקאי רם מואב פירסם באחרונה את סיפורו זירמת חכמים, שבו הוא משלב את מיקצועו עם השקפותיו התרבותיות. זרמת חכמים הוא על גבול ספרות המדע הבידיוני (מד"ב), והדמיון בו משק למדע, העשוי להרתיע בני-תמותה בעלי-תחושות, יצרים ושאר מרכיבי-אנוש. סיר-פור-עלילה נפתח בגירסה ספרותית ל-טבח שנערך בנמל-התעופה הבינלאומי בן-גוריון, שבו נהרגו ונפצעו עשרות נוסעים באש של חברי כנופיית טרור בינלאומית, שאחד מחבריה, קוזו אוקאמטו — נתפס מאוחר יותר.

אחת מגיבורות הספר היא טירוריסטית בשם אנג'לה פרייזר, הנתפסת בידי יצחק כידון, ראש ענף נשק עתידי ב-מישור-הביטחון — המעניקה את המיסגר רת הסיפורית להרצאת עמדותיו הגנטיים של המחבר, רם מואב.

סיפור-העלילה נפתח שבוע קודם לטבח בלוד, בהצגת יצחק כידון, קצין בכיר שלא היה בארץ במהלך מילחמת יום-הכיפורים (תיסמונת יצחק רבין ומוטטה גור), הי-עמדי בצל את-הרדידות והבינוניות של צמרת הפיקוד הצה"לית, תוך שהוא פועל כסופר-מן ישראלי. בין אנשיו של כידון בולט עיתונאי, שולי יליד ארצות-הברית, בשם ברני כוהן, ספק סקופור ספק קצין יח"צ של כידון, ואהובתו הבוגרת של

* רם מואב — זירמת חכמים: הוצאת ביתן, 323 עמודים (כריכה קשה).

החוויה הישראלית פרובינציאליות מול עולם-המחר

המחר ואף אל שאר העולמות הבדויים, החלו להיראות ניצנים ראשונים של ספרות ישראלית יחודית. מעט מנסיות אלה מצוי בסיפורו של פרופסור רם מואב (ראה: מקור) ויותר מזה מצוי בסיפורו של הלל דמרון (ראה: מד"ב ישראל).

מפאת המימד הישראלי של שני ספרים אלה מובאת במקביל גם ביקורת על עוד שני ספרים מפורגמים (אף הם בנושאי ההנ-

בישראל של ראשית שנות ה-50 ניסה המשורר יונתן רטוש לתרגם סידרת סיפורי מדע-בידיוני תחת הכותרת היה היה בע"ת, בספר שכמעט ולא נמכר בחנויות הספרים. במקביל, באותן שנים החלה בארצות-הברית, (שהיתה אחרי מילחמת קוריאה) פריחה חסרת-תקדים של ספרות מד"ב — פריחה שהעידה על התנתקות רחבה מהלאומיות האמריקאית.

דסה הגנטית), האחד של רואלד דאל (שסידרת סרטי טלוויזיה לא יאומן כי יסופר המבוססת על סיפוריו משודרת אחת לשבוע) וסיפורו של פיליפ-חווה פארמר, מגדולי מחברי סיפורות מד"ב בימינו. מיקבת זה של ארבעה ספרים מסקר תמנות מצב תרבותית, העוסקת בחלקה בהינדוס הגנטי והאנושי, שרם מואב מנסה להת-מודד בו בסיפורו זירמת חכמים.

בעיני רבים נחשב מימד התפוצה של ספרות מד"ב למימד של השתחררות מלאומנות, לאומיות ופרובינציאליות. בישראל, מאז ראשית שנות ה-70 (אחרי מילחמת יום-הכיפורים) החל סוף-סוף רנסאנס תפוצתי של ספרות מד"ב. במשך קרוב לעשור תורגמו לעברית מאות ספרי מד"ב — וחלקם אף הגיעו למהדורות רבות. במיסגרת רנסאנס זה, שהוליד את הקורא הישראלי אל עולם-